

ΟΔΗ Η!

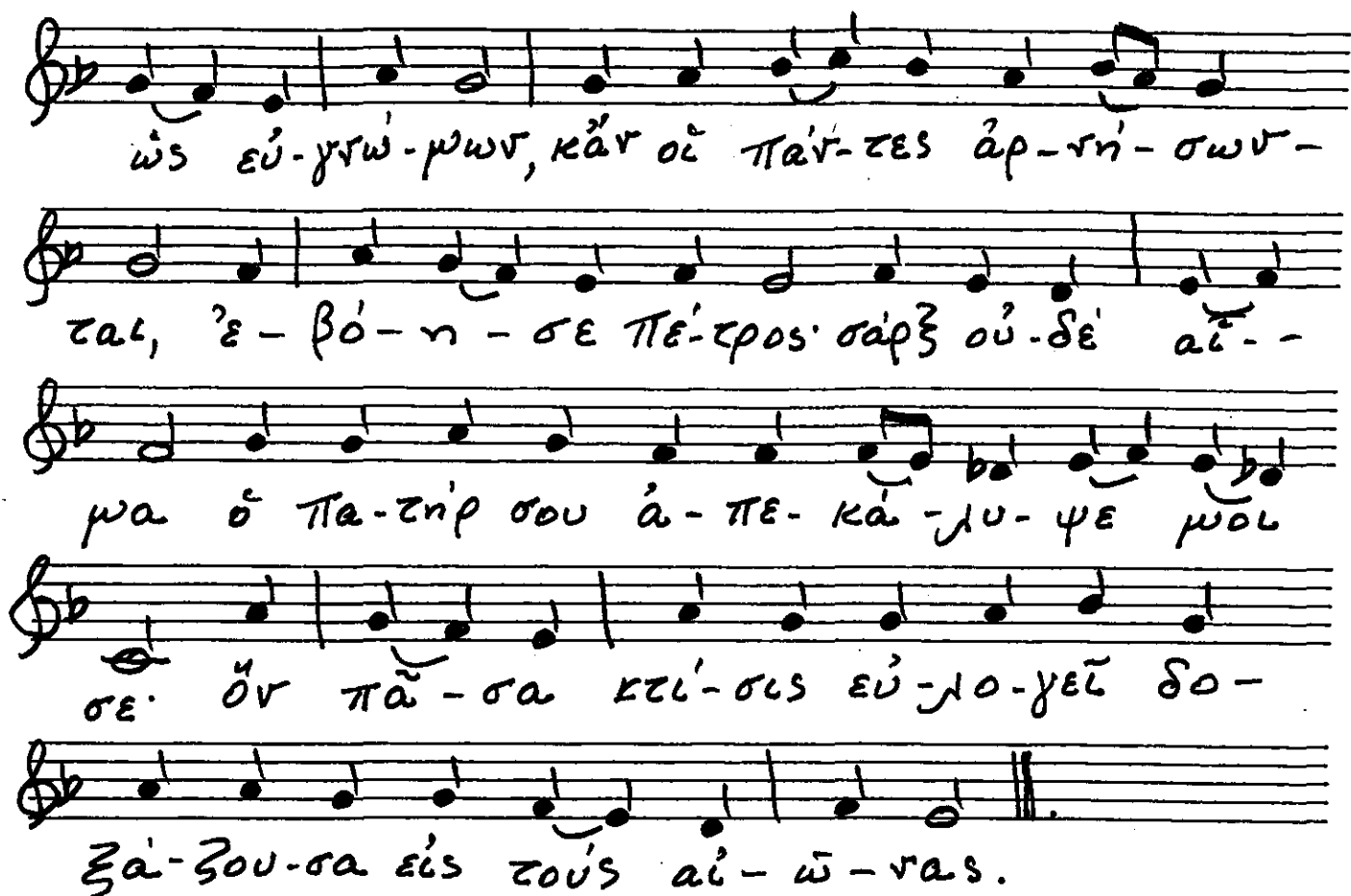
Ηχος πλ. ρ. Δι

Στήλην κα-κί-ας ἀν-τι-θέ-ου παῖ-δες θεῖ-
οι πα-ρε-δει-γμά-τι-σαν· κα-τά Χρῆ-στοῦ δε
φρυ-ατ-τό-με-τον ἄ-το-μον συ-νέ-δρι-
ον βου-λεύ-ε-ται κε-ρά, κτεῖ-ναι με-λε-
τά, τόν ζω-ῆς κρα-τοῦν-τα πα-λά-μην.
ὅν πᾶ-σα κτί-σις εὐ-λο-γεῖ δο-ξα-ζου-
σα εἰς τοὺς αἰ-ῶ-νας.

Δό-ξα σοι, ὁ θε-ὸς ἡ-μῶν, δό-ξα σοι.
Ἀ-πό βρε-φά-ρων, μα-θη-ταί, νῦν ὑ-πνοῦν

ἔ - - φης Χρι-στὲ τι-τὰ-ξα-τε, ἐν προ-σευ-
 χῇ δὲ ὑπη-γο-ρεῖ-τε, πελ-ρα-σῶν μὴ-πως
 ὀ--λη-σθε, καὶ μά-λι--στα Σί-μων τῷ
 κρα-ταί-ῳ γάρ μεί-ζων πέτ-ρα ἡνω-θεῖ με,
 πέ-τρε, ὅν πά-σα κτί-σις εὐ-λο-γεῖ, δο-
 ξά-ζου-σα εἰς τοὺς αἰ-ῶ-νας.

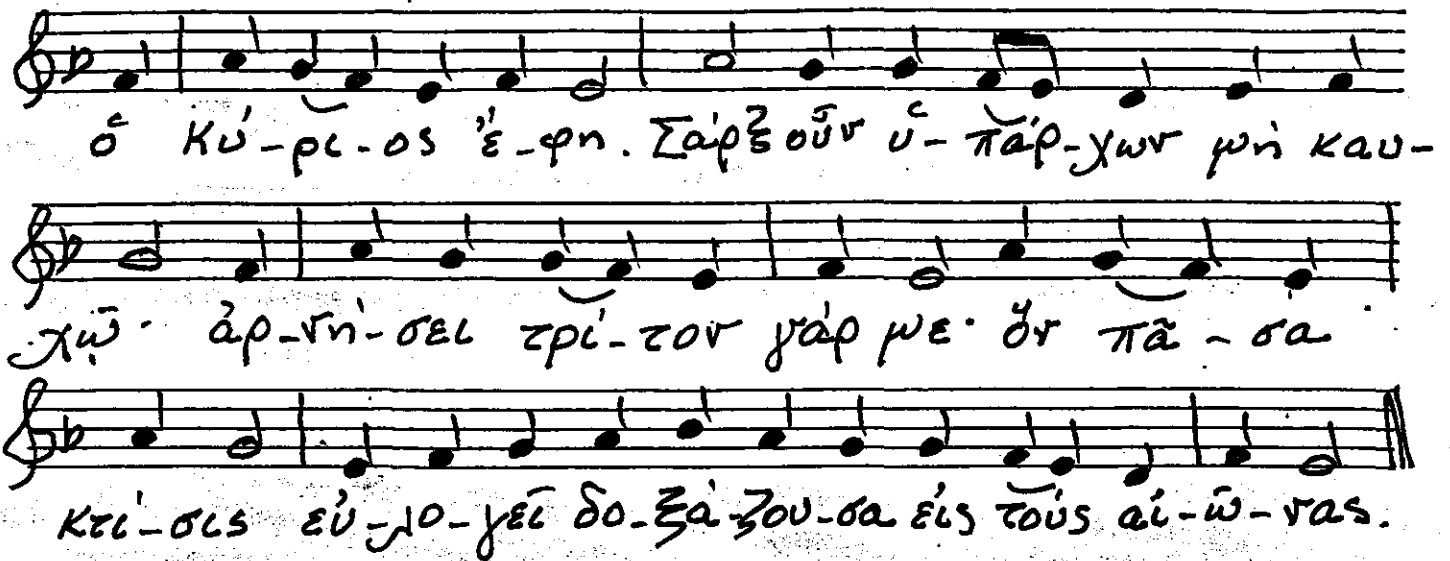
Δό-ξα σοι, ὁ θε-ὸς ἡ-μῶν, δό-ξα σοι.
 Βέ-βη-μον ἔ-πος τῶν χει-λέ-ων οὐ πο-τε προ-
 ἡ--σο-μαί Δέ-σπο-τα· σὺν σοὶ θα-υοῦ-μαί

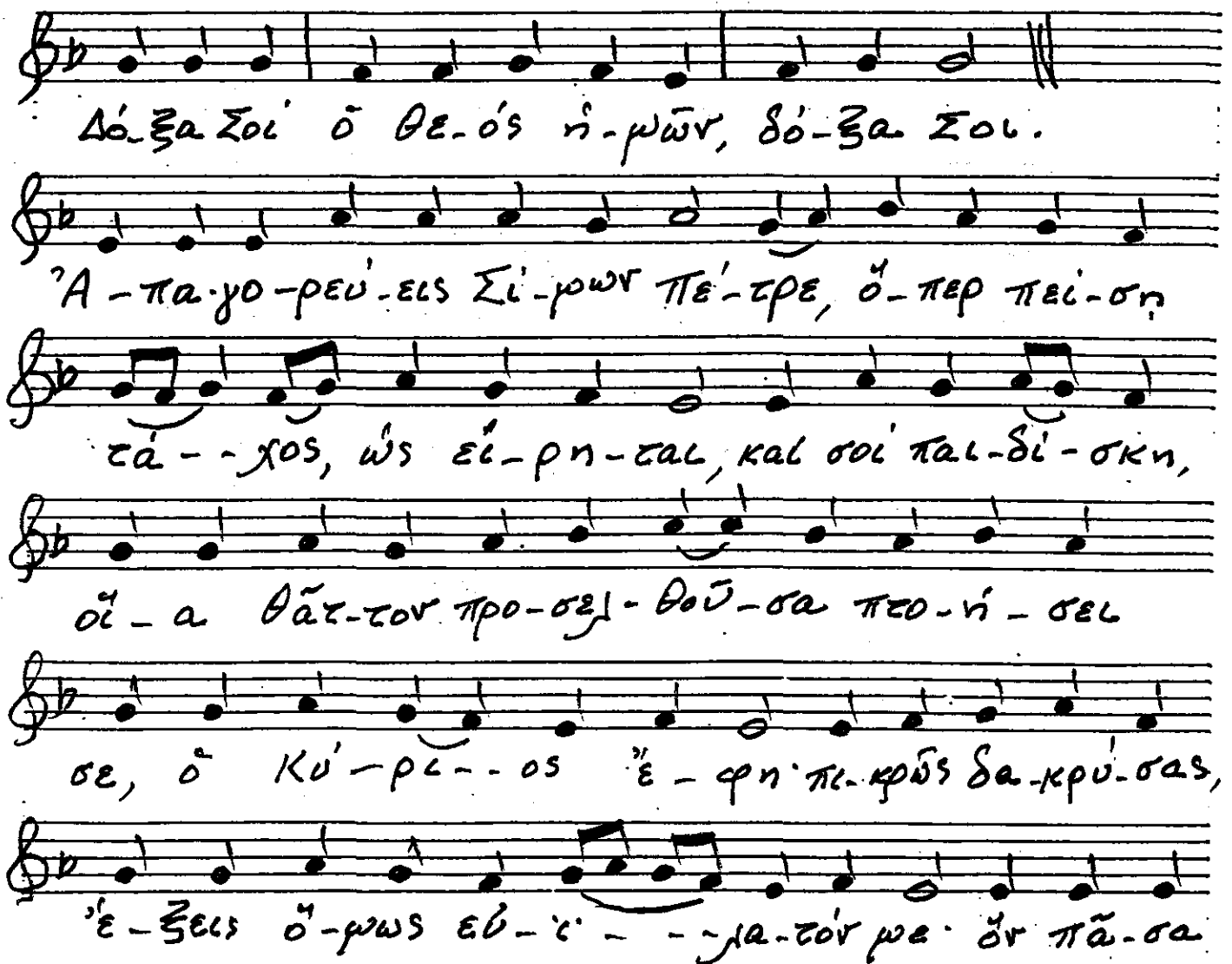
ὡς εὐ-γνώ-μων, καὶ οἱ πάν-τες ἀρ-νή-σων-
 ται, ἔ-βό-η-σε πρὸς σὰρξ οὐ-δέ αἰ--
 μα ὁ πα-τήρ σου ἀ-πε-κά-λυ-ψε μοι
 σε· ὅν πᾶ-σα ἐτί-σας εὐ-λο-γεῖ δο-
 ξά-ζου-σα εἰς τοὺς αἰ-ῶ-νας.

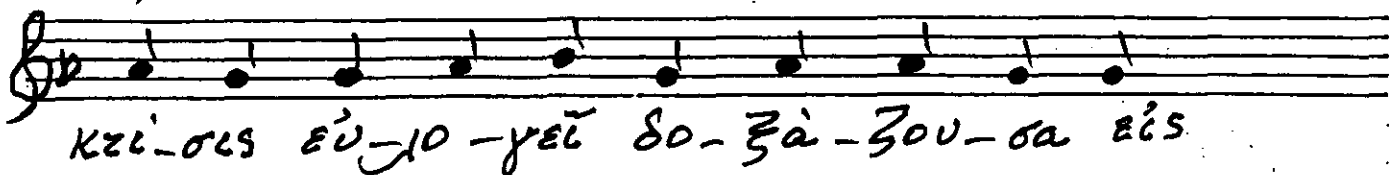
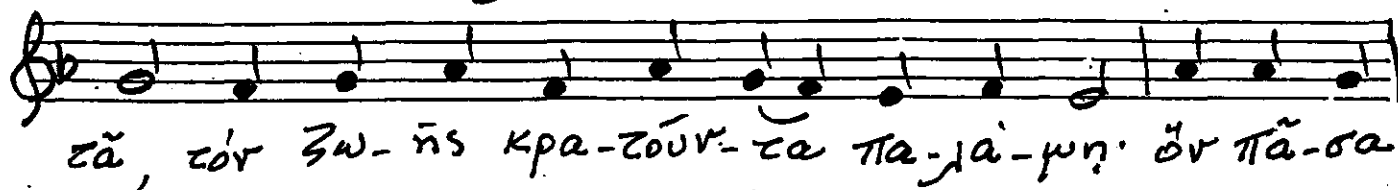
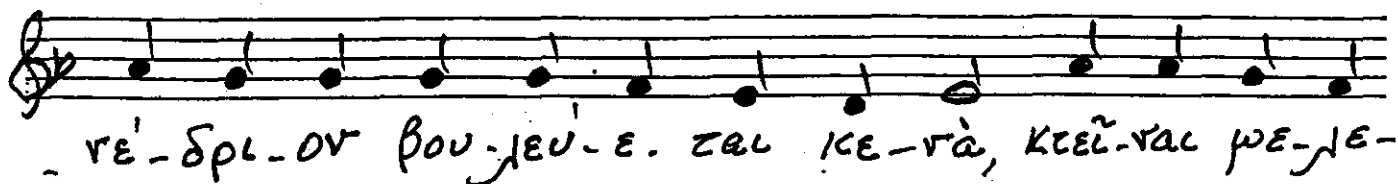
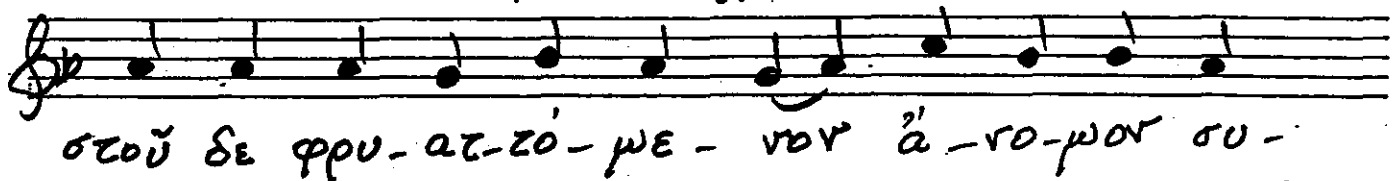
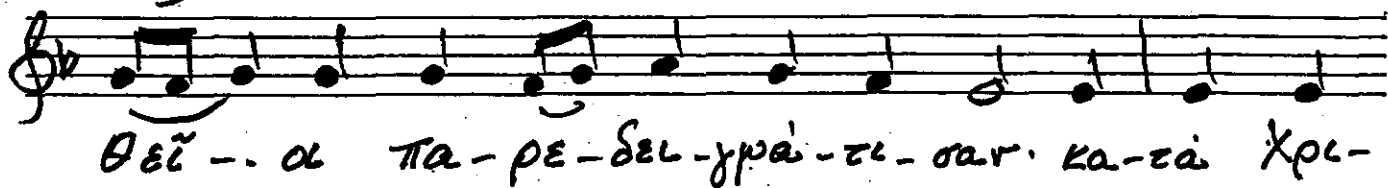
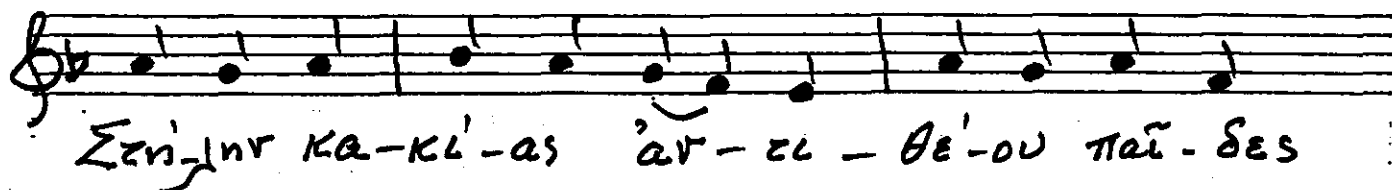
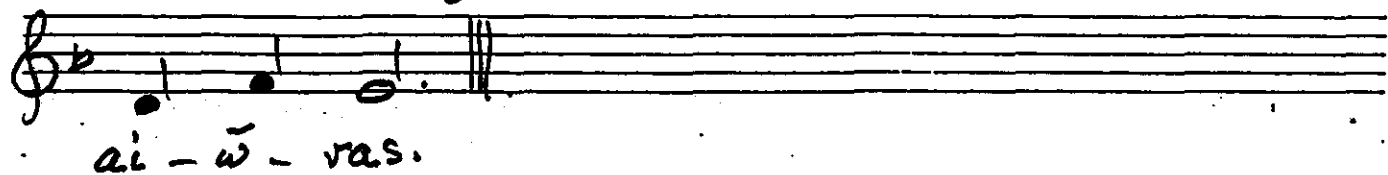
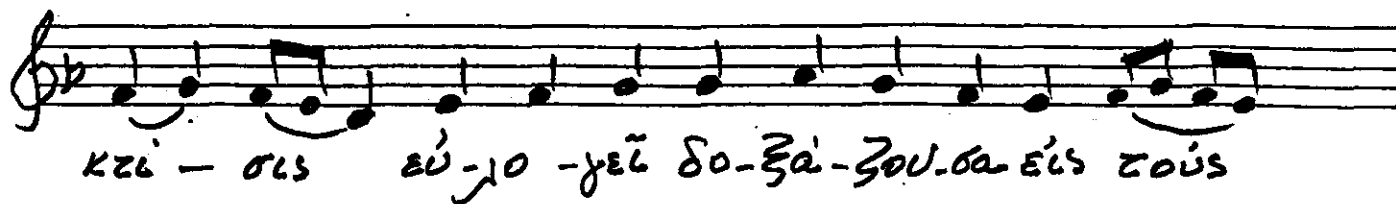
δό-ξα σοι ὁ θε-ός ἡ-μῶν, δό-ξα σοι.
 βά-θος σο-φί-ας θε-υ-κῆς καὶ γνώ-σε-ως οὐ
 πᾶν ἔ-ξη-ρεύ-νη-σας ἄ-βυσ-σος δέ μου
 σὼν κρι-μά-των οὐ κα-τέ-λα-βες, ἄν-θρω-πε·

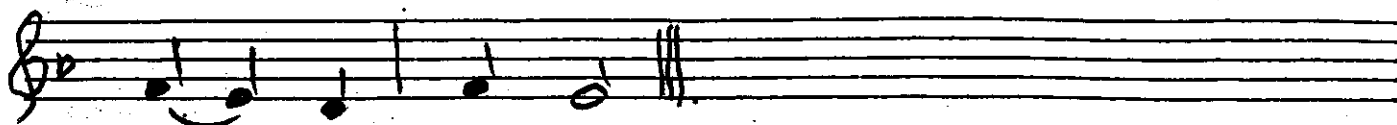

ὁ Κύ-ρι-ος ἔ-φη. Σάρξ οὖν ὑ-πάρ-χων μὴ καυ-
 χῶ· ἀρ-τή-σελ τρί-τον γὰρ με· ὅτ πα-σα
 κτί-σις εὐ-λο-γῇ δο-ξα-ζου-σα εἰς τοὺς αἰ-ῶ-νας.

Δό-ξα σοί ὁ θε-ός ἡ-μῶν, δό-ξα σοί.
 Ἀ-πα-γο-ρεύ-εις Σι-μων πέ-τρε, ὅ-περ πεί-σῃ
 τὰ - -χος, ὡς εἰ-ρη-ται, καὶ σοί παλ-δί-σκη,
 οἱ - α θᾶτ-τον προ-σελ-θοῦ-σα προ-ή-σελ
 σε, ὁ Κύ-ρι-ος ἔ-φη· πικρῶς δα-κρύ-σας,
 ἔ-ξεις ὅ-πως εὐ-ι - -μα-τόν με· ὅτ πα-σα

vous ai - ra - ras.